

4 Ιουλίου, 1995

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

DARCO SUPERMARKET LTD,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 647/94)

Φορολογία — Φορολογία εισοδήματος — Το όριο της εξαετίας για την επιβολή της και η επιμήκυνσή του στα 12 χρόνια — Άρθρα 23(1) και 23(2) των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων του 1978 έως 1979 — Δικαιολογημένη και νόμιμη η επιμήκυνση του χρόνου των 6 ετών στην κριθείσα περίπτωση — Περιστάσεις.

5

Με την προσφυγή προσεβλήθησαν οι φορολογίες εισοδήματος της αιτήτριας εταιρείας για τα έτη 1986 και 1987 οι οποίες επιβλήθηκαν το 1994 με επίκληση δόλου ή εσκεμμένης παράλειψης εκ μέρους της φορολογουμένης.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

Το κανονικό χρονικό όριο μέσα στο οποίο είναι επιτρεπτή η επιβολή φορολογίας εισοδήματος ή πρόσθετης φορολογίας είναι 6 χρόνια: Άρθρο 23(1) των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων του 1978 έως 1979. Η επιμήκυνση του ορίου στα 12 χρόνια είναι δυνατή μόνο στην περίπτωση που κρίνεται ότι ο φορολογούμενος "είναι ενόχος δόλου ή εσκεμμένης παραλείψεως": Άρθρο 23(2) του ίδιου νόμου.

15

20

Δεν έχουν τεκμηριωθεί οι ενστάσεις της αιτήτριας για έλλειψη δέουσας έρευνας.

Δεν υπάρχει εμπλοκή της αρχή των κεκτημένων δικαιωμάτων και κατά μείζονα λόγω παράβασή τους.

25

5 Ως προς την αιτιολογία κάθε άλλο παρά επανάληψη των διατάξεων του νόμου αποτελεί. Μόνο αυτό δεν είναι. Δόθηκε έγκυρη εξήγηση στην επιστολή της 13/5/94 για κάθε πτυχή της υπόθεσης στις δυο πλήρεις σελίδες που καταλαμβάνει. Η πορεία της υπόθεσης σε συνδυασμό με τη συμπεριφορά της εταιρείας, όπως εκδηλώθηκε, δικαιολογούσε το εύρημα του Εφόρου, που καθιστά νόμιμη τη φορολόγηση πέραν του χρονικού ορίου των 6 ετών.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

10 **Προσφυγή.**

Προσφυγή εναντίον των φορολογιών που επιβλήθηκαν στην αιτήτρια εταιρεία για το 1986 για το ποσό των £748 και για το 1987 για το ποσό των £1.969,57.

15

A. K. Γεωργίου με Γ. Κ. Καζαντζή, για την Αιτήτρια.

Λ. Δημητριάδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

20

Cur. adv. vult.

25 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Το κανονικό χρονικό όριο μέσα στο οποίο είναι επιτρεπτή η επιβολή φορολογίας εισοδήματος ή πρόσθετης φορολογίας είναι 6 χρόνια: άρθρ. 23(1) των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων του 1978 έως 1979. Η επιμήκυνση του ορίου στα 12 χρόνια είναι δυνατή μόνο στην περίπτωση που κρίνεται ότι ο φορολογούμενος "είναι ένοχος δόλου ή εσκεμμένης παραλείψεως": άρθρ. 23(2) του ίδιου νόμου.

30

Με απόφασή του, που λήφθηκε στο πλαίσιο της εξουσίας που του παρέχει η τελευταία αυτή νομοθετική πρόνοια, η οποία κοινοποιήθηκε στην εταιρεία με επιστολή ημερομ. 13/5/94, ο Έφορος Φόρου Εισοδήματος φορολόγησε την αιτήτρια για το 1986 με ποσό £748 και με £1.969,57 για το 1987. Αντικείμενο της προσφυγής είναι οι δύο αυτές φορολογίες. Επιζητείται η ακύρωσή τους.

35

40 Η αιτήτρια είναι ιδιωτική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με διευθυντές το Ν. Κωνσταντίνου και τη σύζυγό του. Πρόκειται για οικογενειακή επιχείρηση. Οι δηλώσεις εισοδήματος - και για τα δύο επίδικα χρόνια - υποβλήθηκαν από το λογιστή/ελεγκτή της εταιρείας στις 4/9/89. Οι λογαριασμοί για το 1986 είχαν παραληφθεί από τον Έφορο στις 13/2/87, ενώ εκείνοι του 1987, που φέρουν ημερομηνία 25/1/88, λήφθηκαν στις 4/2/88.

Πρέπει να λεχθεί ότι στις 12/3/90 η αιτήτρια υπέβαλε το σημείωμα, παράρτημα Β, στον Έφορο που, όπως ισχυρίστηκε, δείχνει τους ετήσιους μισθούς των διευθυντών (χωρίς άλλη ανάλυση). Αφορά τα χρόνια 1985 μέχρι και 1989. Επίσης, με την εξαίρεση του έτους 1988, αναγράφονται και ποσά για μισθούς της κόρης του ζεύγους Ν. Κωνσταντίνου, Μαρίας. Διαπιστώθηκε εντούτοις από τον Έφορο ότι από το 1985 μέχρι και το 1990 η Μαρία φοιτούσε στο εξωτερικό. Αναφορικά με τα ημερομίσθια τρίτων προσώπων η εταιρεία, παρόλο που κλήθηκε, δεν έδωσε κανένα στοιχείο.

5

10

Είναι αμοιβαία αποδεκτό ότι στις 10/1/91 δύο λειτουργοί του Γραφείου Φόρου Εισοδήματος πήγαν στο κατάστημα για τους σκοπούς της υπόθεσης· ότι κατά το χρόνο εκείνο, εκτός του Διευθυντή, κανένα από τα μέλη της οικογένειάς του που, κατά τους ισχυρισμούς της εταιρείας, πρόσφερε τις υπηρεσίες του ως μισθωτός σε αυτή δεν ήταν παρόν· και ότι σε ερώτηση των λειτουργών πως δικαιολογείται η καταβολή μισθών σε μέλη της οικογένειάς του, ο διευθυντής απάντησε "από το μικρό αυτό μαγαζί τρώνε τρία άτομα". Ο Έφορος ισχυρίζεται ότι ο διευθυντής θεωρούσε τους μισθούς ως έξοδα συντήρησης της οικογένειάς του. Με άλλα λόγια σύγχιζε τα έξοδα της οικογένειας με την εκπεστέα δαπάνη για κτήση του εισοδήματος. Σημειωτέον ότι οι λογαριασμοί δεν παρουσίαζαν τις σχετικές απολήψεις χρημάτων. Εν πάση περιπτώσει η αιτήτρια δεν έδωσε ποτέ αναλυτικά στοιχεία των ημερομισθίων παρόλο που ζητήθηκαν επανειλημμένα τόσο από την ίδια όσο και από τον ελεγκτή της.

15

20

25

Ορμώμενος από τα περιστατικά αυτά ο Έφορος επέβαλε αναθεωρημένες φορολογίες για τα έτη 1986, 1987 στις 18/12/92 και 21/12/93 αντίστοιχα. Και στις δύο περιπτώσεις συνόδευσε τις φορολογίες με επιστολές του στις οποίες εξηγεί τους λόγους αναθεώρησης. Ο ελεγκτής της εταιρείας υπέβαλε ενστάσεις την 31/12/92 και 13/1/94 για τις φορολογίες του 1986 και 1987 αντίστοιχα. Σε αυτές παρατηρεί ότι οι φορολογίες "δεν ήταν σύμφωνες με τον ισολογισμό μας" εννοώντας προφανώς πως δεν ανταποκρίνονται στους προσδιορισμούς φορολογητέου εισοδήματος που υπέβαλε. Οι λόγοι ένστασης συμπληρώθηκαν με την επιστολή του ελεγκτή ημερ. 28/12/93. Γράφει, μεταξύ άλλων, ότι κατά λάθος στο παράρτημα Β σημείωσε το όνομα της Μαρίας και ότι στην πραγματικότητα οι μισθοί καταβλήθηκαν σε άλλη θυγατέρα του διευθυντή, τη Λουκία, που εργαζόταν στο κατάστημα.

30

35

40

Παρόλο που ο Έφορος είχε την άποψη ότι οι λογαριασμοί δεν αντιπροσώπευαν το πραγματικό εισόδημα της αιτήτριας, κατέβα-

λε προσπάθειες για συμφωνία αναφορικά με τα εισοδήματα των αιτητών για τα επίδικα και άλλα χρόνια, που η φορολογία ήταν σε εκκρεμότητα, αλλά προσέκρουσαν στην επιμονή της αιτητρίας και του ελεγκτή της αναφορικά με τη μισθοδοσία της οικογένειας.

5

Η διεκδίκηση εκπτώσεων για μισθούς στη σύζυγο και θυγατέρα του διευθυντή της εταιρείας και ημερομίσθια σε άγνωστα πρόσωπα, που ο Έφορος θεώρησε εικονικούς και ανύπαρκτους, τον ώθησε στην κρίση του ότι η εταιρεία ήταν ένοχη δόλου ή εσκεμμένης παράλειψης. Τη διατυπώνει με τα εξής λόγια στην επιστολή του της 13/5/94:

10

"Είναι φανερή η πρόθεσή σας να μειώσετε τεχνητά το εισόδημά σας υπολογίζοντας πληρωμές για ανύπαρκτους μισθούς με αποκλειστικό σκοπό τη μείωση του εισοδήματός σας και την αποφυγή της πληρωμής του πραγματικού ποσού του φόρου."

15

Η αιτήτρια εταιρεία υπέβαλε ότι η απόφαση πρέπει να ακυρωθεί για τους εξής λόγους:

20

- (1) Δεν προηγήθηκε δέουσα έρευνα·
- (2) ήταν προϊόν πλάνης περί τα πράγματα·
- (3) παραβιάστηκαν κεκτημένα δικαιώματα της αιτήτριας· και
- (4) είναι αναιτιολόγητη.

25

Πιο αναλυτικά. Η μία και μοναδική επίσκεψη των λειτουργών του Τμήματος δεν μπορούσε να οδηγήσει σε ασφαλές συμπέρασμα ότι δεν εργάζονταν εκεί η σύζυγος και η θυγατέρα του διευθυντή. Αν μάλιστα ληφθεί υπόψη πως το κατάστημα είναι στην τουριστική περιοχή και μένει ανοικτό 16 ώρες το 24ωρο. Παρενθετικά, τα στοιχεία αυτά αναφέρει ο δικηγόρος της αιτήτριας χωρίς να υπάρχει οποιαδήποτε μαρτυρία γιαυτό. Σύμφωνα πάντοτε με την ίδια εισήγηση, η αιτήτρια έχει κεκτημένα δικαιώματα στις ώρες λειτουργίας του καταστήματος. Επίσης η σύζυγος και η κόρη του διευθυντή, που συνεισφέρουν στο Ταμείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων, έχουν το ίδιο δικαίωμα στην πληρωμή εισφορών. Και ο Έφορος με τη στάση του καταργεί τα δικαιώματα αυτά των αιτητών. Περαιτέρω έχει λεχθεί ότι παραγνωρίζοντας την καταβολή μισθών, ο Έφορος πήρε πεπλανημένη απόφαση. Τέλος, η απόφαση αυτή δεν περιέχει αιτιολογία ή αν περιέχει αιτιολογία είναι ανεπαρκής και επαναλαμβάνει απλώς διατάξεις του νόμου.

40

Κατά τη γνώμη μου δεν έχουν τεκμηριωθεί οι ενστάσεις της αιτήτριας για έλλειψη δέουσας έρευνας Τα γεγονότα υποστηρίζουν

το αντίθετο. Η κριτική της αιτήτριας θα ήταν βάσιμη αν η έρευνα περιοριζόταν μόνον στη διαπίστωση, από την επίσκεψη των δύο λειτουργών, της απουσίας των μελών της οικογένειας του διευθυντή από το κατάστημα. Δεν είναι όμως η μόνη πτυχή της υπόθεσης που διερευνήθηκε. Είναι και η συνομιλία των λειτουργών με το διευθυντή και τα συμπεράσματα που μπορούσαν λογικά να εξαχθούν απ' αυτή.

5

Είναι ακόμη η συνάρτηση των επιπτώσεων της συνάντησης εκείνης με άλλα στοιχεία που είχαν προκύψει από περαιτέρω διερεύνηση. Ο αποκλεισμός της πιθανότητας η Μαρία να διατέλεσε υπάλληλος της εταιρείας ήταν αποτέλεσμα της εξέτασης από τον Έφορο των φακέλων του διευθυντή από το 1985 μέχρι το 1990. Ο διευθυντής είχε δηλώσει πως η Μαρία δεν είχε κανένα εισόδημα και μάλιστα ζητούσε εκπτώσεις λόγω της ιδιότητάς της ως φοιτήτριας.

10

15

Στα πλαίσια της έρευνας που έγινε ζητήθηκε, εις μάτην, ανάλυση της μισθολογικής κατάστασης των συγγενών του διευθυντή. Περαιτέρω - και είναι και αυτό σημαντικό - η αιτήτρια δεν ανταποκρίθηκε όταν ο Έφορος γύρευε τα στοιχεία των τρίτων που δούλεψαν, όπως ισχυρίστηκε, στο κατάστημά της. Ήταν πιστεύω εύλογη η απορία του Εφόρου, που διαφαίνεται μέσα από τις γραμμές της παραπάνω επιστολής του, ότι η μικρή αυτή επιχείρηση "με κύκλο ετήσιων εργασιών £54.000 μέχρι £69.000 πωλήσεις, όπως τουλάχιστον αναφέρεται στους λογαριασμούς σας" χρειαζόταν τόσους υπαλλήλους. Εύλογη από κάθε άποψη ήταν και η απόφασή του. Υπό αυτές τις συνθήκες δεν βλέπω εμπλοκή της αρχής των κεκτημένων δικαιωμάτων και κατά μείζονα λόγο παραβάσής τους.

20

25

Ως προς την αιτιολογία κάθε άλλο παρά επανάληψη των διατάξεων του νόμου αποτελεί. Μόνο αυτό δεν είναι. Δόθηκε έγκυρη εξήγηση στην επιστολή της 13/5/94 για κάθε πτυχή της υπόθεσης στις δύο πλήρεις σελίδες που καταλαμβάνει. Η πορεία της υπόθεσης σε συνδυασμό με τη συμπεριφορά της εταιρείας, όπως εκδηλώθηκε, δικαιολογούσε το εύρημα του Εφόρου, που καθιστά νόμιμη τη φορολόγηση πέραν του χρονικού ορίου των 6 ετών. Βλέπε Halsbury's Laws of England" 4η έκδοση, τόμος 23, παραγ. 1588 με τίτλο "Fraud or Wilful Default" σελ. 1154.

30

35

Κανένας λόγος επέμβασης δεν έχει τεκμηριωθεί. Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

40

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.